

„А пъкъ устни му чървени
„Къто алянъ бужуръ.
„Веселъ бѣше, буле, Ненчо,
„Веселъ и засмѣанъ,
„Чи свършили вече моста,
„Каза ми зарадванъ.
„Послѣ влѣзохъ у ладинъ
„Чернѫ обсмоленѫ
„Ужъ рѣцѣ си с' водъ миѣ,
„Пъкъ вода-та мѧтия!...
„Тукъ ще излѣза, тамъ ще излѣза,
„Ужъ, пъкъ, ще потъна!...
„Ето Ненча пакъ го глѣдамъ,
„А, пъкъ, ще ся давиѣ!....
„А бре Ненчо, ты си момакъ,
„Помогни ми братко!
„Леле боже, ты си юнакъ
„И сърце ти ѹ мѧжко!
„А пъкъ той мя попогледна,
„Нишо не продума,
„Нишо, буле, не издума;
„Небѣ-то поглѣдна!
„Тогазъ запѣ на сливѣ-тѣ
„Червенъ петель,
„И заблѣї в' кошарѣ-тѣ
„Виторогий увенъ.
„Азъ ся сепнахъ — уплашена,
„А дѣ съмъ? не знаахъ....
„Цѣла у потъ натопена —
„Къто листъ треперяхъ!..
„А петела пакъ повтори,
„Свѣстена — го зачухъ
„Тогазъ малко ми ся стори
„У себя си додохъ!
„Незнамъ, буле, що ще бѫди
„Този сънъ насрѣщѫ —
„Меня зло ще да мя снайди:
„Тѣй ми ся усѣща!...
„